

Juryrapport nominaties Amsterdamprijs voor de Kunst 2024

Genomineerd voor de Stimuleringsprijs

OTION

OTION herkennen wij als een veelzijdige en grensverleggende kunstenaar. Hij weet moeiteloos te balanceren tussen verschillende disciplines, als singer-songwriter, danser, choreograaf, spokenword artiest, theatermaker en componist. Zijn we nog iets vergeten? Door al deze disciplines heen klinkt een unieke signatuur. Hij componeerde audio voor tentoonstelling *Continue This Thread* in het Amsterdam Museum, muziek voor de theatervoorstelling *De foetushemel*, en voor zijn muzikale ondersteuning aan het theaterstuk *Tijd zal ons leren* ontving hij de Cultuurprijs. In 2020 maakte hij de solovoorstelling *ICARO* en dit jaar is hij terug met een nieuw intiem theateraal concert *UNBORN*.

In zijn composities, live performances en meditatieve soundjourneys is het werk van OTION makkelijk te herkennen. Hij heeft een uniek signatuur waarin genres als neo-soul, hiphop en R&B zich vervlechten met futuristische loops en ancestrale ritmes. Zijn kunst is een brug tussen het verleden, het heden en de toekomst, en biedt een rijke, gelaagde ervaring voor zijn publiek. Met zijn veelzijdigheid en onmiskenbare talent overstijgt OTION de grenzen van de kunstdisciplines en creëert hij een unieke, multidimensionale ervaring. De jury nomineert OTION dan ook met veel enthousiasme voor de Amsterdamprijs voor de Kunst.

The House of Hopelezz

Als oudste draghouse van Amsterdam beweegt The House of Hopelezz zich al 20 jaar moeiteloos tussen de nacht en performance. In de 20 jaar dat The House of Hopelezz actief is heeft drag de mainstream betreden, en door al die ontwikkelingen blijft The House of Hopelezz een platform voor queers om zich te ontplooiën. Zo biedt het huis niet alleen een thuis voor de queens, maar ook voor de drag kings van The House of Løst Bois.

The House of Hopelezz laat zien hoe activisme en kunst hand in hand kunnen gaan. Verankerd in hun liefdevolle, warme en verbindende aard verleggen ze de grenzen van kunst en performance.

Zo maakten ze in het afgelopen jaar *Carmen* in het Muziekgebouw, waar ze drag, klassieke muziek en theater samenbrengen. Ze wisten als geen ander een vernieuwende dimensie toe te voegen aan deze klassieker en die verschillende werelden. The House of Løst Bois komt elk jaar samen met een straatfeest bij Church, en zo brengt The House Of Hopelezz de queer gemeenschap sinds jaar en dag samen. De jury nomineert haar dan ook met veel plezier voor de Amsterdamprijs voor de Kunst

George Adegite

Hoe maak je kunst voor en door je buurt? Daar weet George Adegite het antwoord op. Met zijn artistieke praktijk als illustrator, schrijver, designer en creatief strateeg laat hij Amsterdam Zuidoost en zijn inwoners voor zichzelf spreken. Niet in de eerste plaats om het stereotype beeld van het stadsdeel bij buitenstaanders bij te schaven, maar juist om op een luchtige, humoristische en toegankelijke manier contact te maken met de buurtbewoners zelf.

Dat begon al in 2021, met de VPRO Dorst webdocu *Bims in de lobby*, waarin hij buurtbewoners zelf aan het woord laat over hun buurt, de Bijlmer. Dit project is innovatief, kritisch en tegelijkertijd laagdrempelig. En dat karakteriseert zijn praktijk; met zijn gratis op te pikken strip *Simsalabims*, waar hij eerder al de Dutch Creativity Award voor ontving, vervolgt George zijn werk in het vastleggen van verhalen uit Amsterdam Zuidoost. Hij krijgt mensen aan het lezen, aan het denken en aan het lachen. Maar zijn creatieve interventies dienen ook als een levend archief van het verhaal van Zuidoost voor en door de buurt zelf. Om al deze redenen nomineert de jury George Adegite voor de Amsterdamprijs voor de Kunst.

Genomineerd voor het Werk van het Jaar

Sweet dreams van Ena Sendijarević

Sweet Dreams, de nieuwste film van Ena Sendijarević, speelt zich af in koloniaal Indonesië. Na de dood van een suikerplantage-eigenaar laat weduwe Agathe haar zoon en zijn hoogzwangere vrouw uit Nederland halen om de plantage over te nemen. In de limbo van erfenis en eigendom verscheuren familiebanden en broeit er een arbeidersopstand.

Een familiedrama, een kritiek op het Nederlandse koloniale verleden, maar vol satire, absurdisme en theatrale scènes. Dankzij de beeldschone cinematografie wordt de kijker getransporteerd naar de andere kant van de wereld, maar voelt ook de tegenstrijdigheid van de Nederlandse aanwezigheid en ziet personages in de waan van een koortsdroom van bedwelmende hitte, venijnige muskieten en verwaterende nachtdynamiek

Sweet Dreams houdt Nederland een spiegel voor en toont een keerzijde van de rijkdom van een stad als Amsterdam. Ena Sendijarević zet film in om een verhaal niet alleen te tonen, maar te laten voelen. Daarom nomineert de jury *Sweet Dreams* voor de Amsterdamprijs voor de Kunst.

De bezette stad van Steve McQueen en Bianca Stigter

Hoe verfilm je een boek met persoonlijke oorlogsverhalen van drieduizend Amsterdamse adressen? Zonder archiefmateriaal, zonder interviews. Door ze in het heden te bezoeken. Dat toonde Steve McQueen in de documentairefilm *De bezette stad*, de verfilming van het boek *Atlas van een bezette stad; Amsterdam 1940-1945* van zijn vrouw Bianca Stigter.

Het klinkt zo simpel, maar het resultaat is zowel meditatief als overweldigend. Urenlang gaat de film van deur tot deur in hedendaags Amsterdam, terwijl de voice-over van Carice van Houten per adres beschrijft wat er gebeurde tijdens de oorlog. Met tijd en aandacht voor individuele verhalen van verzet, verraad, moed en wegstijgen

Je waant je 4 en half uur lang in een versmolten werkelijkheid van verleden en heden. Er ontstaan parallellen en contrasten tussen het door nazi's bezette Amsterdam van toen en de lockdown-lege straten, de rellen op het Museumplein, de avondklok toen en nu, de herdenkingen, de antifascisme- en klimaatdemonstraties enzovoort. Zo is *De bezette stad* behalve een verfilming van Stigters atlas ook een hedendaags stadspotret. Deze film, met Amsterdam als tijdloze protagonist, wil de jury dan ook graag nomineren voor de Amsterdamprijs voor de kunst.

People's Forum van Farida Sedoc

People's Forum is de eerste solotentoonstelling van beeldend kunstenaar Farida Sedoc. Sedoc is een interdisciplinair beeldend kunstenaar die veel werkt met textiel en tekst in verschillende vormen, van zeefdruk en posters tot collage's en streetwear.

In *People's Forum* onderzoekt ze kunst als middel voor bestaanszekerheid, maar ook als instrument voor verandering. Sedoc is een kunstenaar wier praktijk verankerd is in de punk-, reggae en hiphop scene, waar ze het belang van gemeenschap leerde. Ondanks dat *People's Forum* een solotentoonstelling is omarmt Sedoc toch nieuwe vormen van collectiviteit door een podium te geven aan historische en actuele stemmen.

In *People's Forum* by Farida Sedoc neemt Sedoc namelijk de rol in van kunstenaar én curator. Naast deze serie nieuwe werken bood Sedoc ook een podium voor andere kunstenaars op de Weekender Art Market, door workshops en een office-in-residence voor Platform BK. De kunstenaars aanwezig tijdens de art market waren niet binnen één discipline te vangen; van high art tot populaire cultuur, samen boden ze een toegankelijke space waar zelfs publiek dat normaal gesproken zijn weg naar de galerie niet snel weet te vinden zich uitgenodigd voelde door *People's Forum*.

De vakbond Platform BK bood met hun office-in-residence een inkijkje in hun werk om zelforganisatie en solidariteit onder kunstenaars aan te moedigen. Het vervlechten van een vakbond met een artistieke tentoonstelling is een unicum, maar compleet logisch binnen Sedocs collectivistische praktijk.

Ondanks dat ze de ruimte deelt blijft het wel heel erg haar show, haar signatuur druipt ervan af. Om al deze redenen nomineert de jury *People's Forum* van Farida Sedoc voor de Amsterdamprijs voor de Kunst.